

No ono što je dodao nije istinitije: »Niti o mijenjanju, niti o povećavanju, na koji su način u stvarima.«²¹ Naime na ovaj je način u neprekinutom govoru pisao u *Timeju* o rastu i njegovoj suprotnosti i također o hranjenju: »Ono što nazivamo krvlju hrana je mesa i cijelog tijela. Odatle ispunjavaju pojedini oplahnuti <dijelovi> sjedište ispražnjenoga. Način punjenja i pražnjenja je poput sveukupnosti kojoj pripada pomicanje kojim se svako srodno kreće prema sebi; okolina uistinu izvana nas uvijek rastače i raspodjeljuje šaljući srodno prema svakoj srodnoj vrsti. Mali dijelovi krvi²² opet, raspršeni u nama i kao obuhvaćeni od neba, koje je stvoreno poput živoga bića, prisiljeni su oponašati pokretanje sveukupnosti. Kada, dakle, k srodnom biva nošeno svako pojedino od onoga što je unutra podijeljeno, ostaje prazno, a zatim ga odmah <krv> ispunjava. Kad više otječe nego utječe, sve se topi, a kada manje <otječe>, povećava se.«

U *Fedonu* također <piše> o toj stvari: » Mislio sam prije toga da je svakome jasno zbog čega čovjek raste: da <raste> zbog toga što jede i pije, jer iz hrane od mesa doista nastaje meso, od kostiju

²¹ Nema grčkog, usp. ARIST. GC 315a.32 – 33, ἔτι οὐτε περὶ ἀλλοιώσεως οὔτε περὶ αὐξήσεως, τίνα τρόπον ὑπάρχουσι τοῖς πράγμασιν.

²² Petrić ima ἄναιμα i tako prevodi: *exanguia*, kritičko izdanje donosi: ἔναιμα – s krvi.